

XX. Országos Symposium Találkozó Velence, Hotel Juventus 2009. január 31- február 1.

Záródokumentum

Köszönjük Görgicze Zoltán önzetlen felajánlását és az NKA anyagi támogatását a XX. Országos Symposium Találkozóra. Továbbá köszönjük Velence és Kápolnásnyék jelen lévő önkormányzati képviselőinek nyitottságát; reméljük, eredményesen képviselik terveinket testületeikben.

A „**Velencei-tavi Symposiumokról, a komplex művésztelepi struktúráról és a tervekről**” tartott előadás a mintegy harmadik éve fokozatosan épülő, fejlődő „**alkotó turizmus**” fogalmát kívánja Magyarországon a mai kor követelményeinek megfelelően, különböző szinteken, de egymásra építve létrehozni a Velencei-tavi kistérségben. Cél az, hogy egész évre teremtsünk alkotási lehetőséget az itt élőknek, a világ bármely pontjáról ide érkezőknek a legkülönbözőbb módon és szinten.

Az előadás értékes reakciókat, hozzászólásokat váltott ki a XX. Országos Symposium Találkozó résztvevői között, melyek ismeretében, azok integrálásával továbbgondolható az „alkotó turizmus” koncepció a 2009-es Velencei-tavi Symposiumon. További nagyon pozitív felajánlás, hogy 2009-es „workshop”-on a BME hallgatói részvételükkel is hozzájárulnak a projektmunkához.

Budapesti Műszaki Egyetem Felajánlása:

A kapcsolódó fejlesztésekkel kapcsolatban felajánljuk, hogy az egyetemi képzés (BME-ÉSZK) tervezésoktatásának tanszéki keretében kidolgozzuk azokat a témákat, amelyeket számunkra építészeti vonatkozásban az Önkormányzat és a Symposium Alapítvány megfogalmaz.

Az ország kulturális identitása, egy nemzet kulturális művészeti alkotásaiban testesül meg. Az alkotó művészeti műfajok védelme, normatív támogatása egy nemzet szellemi gazdagságának egyik fontos alapköve.

Célunk a magyar „symposion” mozgalom reprezentációjaként **állandó, látogatható művészeti kulturális objektum** – kultúrpark, szoborpark, képtár, skanzen, ökopark – **megvalósítása.**

A mozgalom, mint eladható kulturális projekt. Az anyagot a meglévő művésztelepek és gyűjtemények adhatnák össze.

Fontos, hogy a mai hektikus politikai-gazdasági változások alatt, mellett is fel kéne, hogy ismerjék az ország identitásáért, kultúrájáért felelős választott vezetőket, hogy a kezdetben civil szerveződésű, a rendszerváltást elősegítő, de annak értékpusztítását alig túlélni képes szimpóziumok, alkotótelepek, mint a múltban, ma is, és a jövőben is nemcsak rendhagyó alkotó helyei a jövő múzeumi gyűjteményeinek, hanem azok sajátos, pótolhatatlan génbankjai is. **Fennmaradásukat, fejlesztésüket, sőt újak létrejöttét tudatosan kellene a ma létező állami mecénatúrának támogatni, a jövőbeni értékek megszületése védelmében.**

A szimpóziumok, közgyűjteményt fejlesztő alkotótelepek szerepe, szellemisége, értéke abból a sajátos, máshol meg nem teremthető légkörből táplálkozik, hogy mint a kolostorokban, bennük is minden és mindenki egy célt szolgált, ott a hitét, itt a művészetét. Itt ahol a képességek kibontásáért, értő kollégák előtt felelősnek és megmérettetnek kellett lenni, a minőség, a különlegesség létrehozása, a kor kihívásainak megfelelő szabad válaszok alkotások formájában való megadása volt a

lényeg. Sok esetben ez katartikus szinten valósult meg és ez rendkívül figyelemre méltó, mert **a művészet az a tudásforma, mely olyat tud megmutatni, melyet a racionális gondolkodás nem tud elérni.**

A művésztelepeken rendhagyó módon a tudás kölcsönhatásban való átadására kialakult alkotói, oktatói módszerek útmutató példával is szolgálhatnak a komputerezált globalizációban helyt állni kívánó, a teljes megújulás szükségességének kihívása előtt álló magas szintű művészeti képzésnek. Melyben hitünk szerint lényegi szerepet kell, hogy kapjon a szabadon választható **mester és tanítvány** közvetlen alkotói kapcsolata, mely csak ilyen helyeken jöhet létre.

A kultúra, a művészet közvetlen gazdasági hasznot hozhat – mint a bemutatott példák mutatják. De **a művészet elsősorban nem gazdaságilag hasznos.** Konrad Lorenz az emberiség és emberi kultúra egyetlen túlélési lehetősége nem az ökológiai gondolkodást jelöli meg, hanem az etika, a morál megmentését, mert az alapja és lehetősége minden további (környezet-) tudatos, humánus progresszív magatartásformának.

Néhány éve egy színművész hallgató leírta dolgozatában, hogy az olyan kifejezések, mint erkölcs, becsület, tisztesség, felelősségtudat kihalóban vannak a magyar nyelvből (is), és ha nem teszünk komoly lépéseket, el is fognak – nagyon hamar tűnni.

Ezért a művészet, az érték megőrzésének támogatása akkor is kötelessége egy kultúrának, térségnek, ha nem kapcsolható hozzá gazdasági bevétel, sőt akkor is, ha „ráfizetési” anyagi értelemben.

Javasoljuk minden Magyarországon működő – legalább 20 éve – alkotótelep kapjon 6-8 percet egy **közös DVD-n** a tevékenységéről, profiljáról, működéséről, illetve a gazdasági alapjairól. Felmérést kell készíteni ezek objektív adottságairól – művészek befogadásának maximális számáról, felszereltségről, kiállító tér adottságairól, műtárgyállományáról stb..

Üdvösnek tartanánk, ha az egyetemi képzéseket „ki kell vinni” az egyetemek falai közül. Ebben az esetben a fejkvótát adják át a településnek, ha fogadják a hallgatóikat és minősített egyetemi képzésnek megfelelő tanárokat, mestereket tud foglalkoztatni a képzésben.

Művésztelepek vezetőinek parlamenti vitanapja az illetékes bizottságok részvételével.

2009 az EU határozat szerint a művészet oktatás éve kellene, hogy legyen. (Claire Gebault)

A művésztelepek, mint a régiófejlesztés alapvető, inkubációs tereivé fejleszthetőek.

Jó példa erre Rácalmás, valamint Velencei-tavi települések példája. A Dunaújvárosi Főiskola, amely kifejezetten egy régió kulturális és szakképzési igények kiszolgálója. Rácalmás várossá válásának kulcsát fesztiválok szervezésében és művésztelep alapításában látja. A művésztelep, mint állandó műgyűjtemény létrehozásának eszköze, idegenforgalmi célzattal.

Javaslatok a következő Symposion Találkozó témájára a Baranyai Alkotótelepeken:

- A „**Mester és tanítvány**” kérdéskör tartalmának és jelentésének körüljárása.

- A következő találkozón lehetőség szerint minden művésztelepi vezető, mester egy számára megfelelő utódjelöltnek tekintett személyt, aki által biztosítottak tartja a művésztelep további működését, fejlődését és a mozgalomban való képviselését.

A BME felajánlást tette:

Velence, 2009. január 31.

Dr. habil Balogh Balázs DLA

Tanszékvezető egyetemi tanár (BME)

Dékanhelyettes - Ybl-díjas építész